

Κύπρ. ἀλλάϊ σύνηθ. καὶ Καππ. (Ἀνακ.) Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) ἄλε Καππ. ἴλαγι Ἀθῆν. ἴλαϊ Σέριφ. Σῦρ. μαλλάϊ πολλαχ. καὶ Πόντ. (Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. ἀ λ λ ἄ γ ι ο ν = συναλλαγῇ, συνάλλαγμα, ἀνταλλαγή, μοῖρα στρατοῦ. Πβ. ΣΨάλτην ἐν Ἀθηνᾶ 27 (1915) Λεξικογρ. Ἀρχ. 99 κέξ. Τὸ μα λ λ ἄ ι μόνον ἐν συνεκφορᾷ. Ἰδ. κατωτέρω.

Α) Οὐσ. **1)** Ἀλλαγὴ φρουρᾶς Κύπρ. **2)** Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἐκτελεῖται ἐξ ὑπαμοιβῆς ἐργασία τις, μάλιστα ἡ ἀλωνιστικὴ Κάρπ. Κέρκ.: Ἔκαμε τὸ ἀλλάϊ του, ἃς μπῆ κι ἄλλος νὰ τὸν ἀλλάξῃ (διήνυσε τὸν ὠρισμένον δι' αὐτὸν χρόνον τῆς ἐργασίας) Κάρπ. Ἡρθε κι ὅλας τ' ἀλλάϊ μου (ὁ χρόνος καθ' ὃν θὰ ἐργασθῶ διαδεχόμενος τὸν πρὸ ἐμοῦ ἐργασθέντα, ἡ σειρὰ μου) Κέρκ. **3)** Ὁμιλος, ὁμᾶς διαδοχικῶς ἐργαζομένων Κάρπ.: Κάμετε ἕναν ἀλλάϊ (συγκροτήσατε ἕνα ὁμιλον ἐργατῶν διαδοχικῶς μελλόντων νὰ ἐργασθοῦν) Κάρπ. **4)** Ὁμᾶς ἐν γένει, πληθος, ἀγέλη σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): Ἐν' ἀλλάϊν μυθυσμένοι Λυκ. (Λιβύσσ.) Ἐναν ἀλλάϊ γραιῶδες Ρόδ. Ἐν' ἀλλάϊ πέρδικους Κύπρ. Τ' ὀρτύκια ἀλλάγια ἀλλάγια δᾶβαινουνε (ἀλλάγια ἀλλάγια=καθ' ὁμάδας) Κερασ. Τ' ἐμὸν τ' ἀλλάϊν (ἡ ὁμᾶς εἰς ἣν ἀνήκω, ἐπὶ παιδιῶν) Κερασ. || Φρ. Ἐφαεν ἕναν ἀλλάϊ ξυλῆς (ἐδάρη) Χίος Τοῦ ὅσωνε ἕναν ἀλλάϊν (τὸν ἐδειρεν) αὐτόθ. Τοῦ ὅσωνε ἕνα ἀλλάϊ καλὸ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ἀνδρ. Τοῦ παιξενε ἕναν ἀλλάϊ (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κρήτ. || Γνωμ.

Ὁ λαγὸς ἀλλάϊ θέλει, | 'ς τὸ τσικάλι λίγους θέλει (ὅπως ἀγρευθῇ χρειάζονται πολλοί, ἀλλὰ διὰ νὰ φαγωθῇ ὀλίγοι) Κρήτ. **β)** Φορὰ Ἀθῆν.: Δέκα ἴλαγια τὴν ἡμέρα.

5) Μοῖρα στρατοῦ συνοδεύουσα τὸν ἄρχοντα, τάγμα Καππ. (Ἀνακ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κερασ.) **6)** Ἐν γένει πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τινὸς Κρήτ.

7) Τὸ σύνολον τῶν ἐν στολῇ ἀνθρώπων, πομπὴ πολλαχ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ. κ. ἀ.): Ὁ βασιλέας πρόσταξε νὰ παίξουνε σαῖττες καὶ νὰ ποίσουνε ἀλλάϊ Ἀμισ. **8)** Κατὰ πληθ., ἐνδύματα καινουργῇ ἐορτάσιμα καὶ μάλιστα τὰ φορέματα τοῦ γαμβροῦ, τὰ ὅποια τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου μετὰ μουσικῶν ὁργάνων φέρουν κρατοῦσαι αὐτὰ κόραι ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ γαμβροῦ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς νύμφης Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Νίσυρ. Χίος (Νένητ.): Ἄσμ.

Τὰ ροῦχα μου, τ' ἀλλάγια μου, βούλ-λα μαζέρετέ τα (μοιρολ.) Μεγίστ.

Κοιμήθου κ' ἡπαράγγειλα 'ς τὴν Πόλιν τὰ καλά σου, 'ς τὴν Βενετιὰν τ' ἀλλάγια σου κι τὰ διαμαντικά σου

Λιβύσσ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Ἰμπέρ. καὶ Μαργαρ. στ. 438 (ἐκδ. Σλάμπρου σ. 264) «φέρουν ἀλλάγια θαυμαστά, χάσδια χρυσωμένα» **9)** Κατὰ πληθ., ἡ γαμήλιος στολὴ τῆς νύμφης Νίσυρ.: Μεγάλα ἀλλάγια. **10)** Τὸ πρὸς ἀλλαγὴν νομισμάτων διδόμενον κέρδος, ἐπικαταλλαγή Στερελλ. Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. ΣΨάλτην ἐν Ἀθηνᾶ 27 (1915) Λεξικογρ. Ἀρχ. 101. **11)** Ἀνταλλαγή (Ἑβδομ. 6,27,8): Τὰ ἔκαμα ἀλλάϊ μὲ ροζόλια.

Β) Ἐπιρρηματ. **1)** Ὁμοῦ Κάρπ.: Ἀλλάϊ πορπατοῦσιν. || Ἄσμ.

Στρατιώτης καὶ πρματευτής σὲ μὲ ταβέρνα πίνουν, ἀλλάϊ τρών καὶ πίνουν καὶ συγχοκουνεβεντιάζουν.

Ἐνίοτε συνεκφέρεται ἡ λ. μετὰ τοῦ μαλλάϊ, τὸ ὅποιον εἶναι αὐτὸ τὸ ἀλλάϊ μετὰ προθετ. μ καὶ σημαίνει ὅλοι ὁμοῦ πολλαχ. καὶ Πόντ. (Χαλδ. κ. ἀ.): Νὰ κάτσωμε ἀλλάϊ μαλλάϊ Χίος Ἀλλάϊ μαλλάϊ ἐδέβαν πλάν' (ἀνεχώρησαν)

Χαλδ. Συνών. μαζί. **2)** Παραπλεύρως Κάρπ.: Ἀλλάϊν εἶν' τὰ σκάμματα μας (οἱ ἀγροὶ ἡμῶν). **3)** Πλησίον Πελοπν. (Λακων.): Αὐτὸς εἶναι ἀλλάϊ. **4)** Πέριξ Πελοπν. Τῆλ.: Ἀλλάϊ ἀλλάϊ τ' ἀλών' (πέριξ τοῦ ἀλώνιου) Πάρ. (Λεῦκ.) || Ἄσμ.

Ἀντίκρυ σου 'ναι χροσοφὸς κι ἀλλάϊ σου μαστόροι

Τῆλ. **5)** Ὑστερον, ἔπειτα Πελοπν. (Λακων. Μάν.): Ἀλλάϊ ἀπὸ τὴν δεῖνα ἦρθε ἡ δεῖνα Μάν. Ἐρχεσαι ἀλλάϊ Λακων. **6)** Ὡς ἐπιφών., προσταγὴ πρὸς τοὺς ἀροτήρας βοῦς διὰ νὰ στραφοῦν ἀντιθέτως Κίμωλ. Σέριφ. Σῦρ.: Ἱάι μέσα! Σέριφ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀλλάγια καὶ ὡς τοπων. Χίος

ἀλλαῖζω Σῦρ. ἴαῖζω Σέριφ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀ λ λ ἄ ι.

1) Ἀλλάσσω στροφὴν τῶν βοῶν κατὰ τὸ ἀλώνισμα, στρέφω αὐτοὺς ἀντιθέτως Σέριφ.: Ἱάισε τα τὰ βόδια τὴν ἄλλη βάδα. **2)** Φωνάζω πρὸς τὰ ἀλωνίζοντα ζῷα ἀλλάϊ!, ἥτοι παρορμῶ ταῦτα πρὸς ἀλλαγὴν στροφῆς Σῦρ. **3)** Πλήττω τινὰ Σέριφ.: Θά σε ἴαῖσω! Συνών. δέρονω.

ἀλλαῖνδος ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀ λ λ ἄ ι.

Ὁ ὕστερον ἄλλου γεννημένος, ὁ μετ' ἄλλου γεννηθείς.

ἀλλακάππα ἐπίρρ. Ἀνδρ. Κεφαλλ. Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἀ. — ΑΣακελλ. Ἐγχειρ. ἀρμενιστ. 265.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *alla capra*.

1) Ἀντιστρόφως, ἀντιθέτως Ἀνδρ. Σάμ. κ. ἀ.: Ἀναποδογύρισεν ἡ βάρκα, τὴν πῆρε ἀλλακάππα (ἐνν. ὁ ἐπιβάτης, ἥτοι ἀνετράπη ἡ λέμβος καὶ ἐκάλυψε τὸν ἐπιβάτην) Ἀνδρ. || Φρ. Τοῦ πῆρι ἀλλακάππα (ἐνν. τὸ πρᾶγμα. Ἐξέλαβε τὸ πρᾶγμα ἀντιστρόφως) Σάμ. Ἡ λ. εἶναι ἐν χρήσει καὶ ὡς ναυτικὸς ὄρος ἐπὶ πλοίου ἀνακόπτοντος τὸν δρόμον αὐτοῦ καὶ στρέφοντος τὴν πρῶραν πρὸς τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου ΑΣακελλ. ἐνθ' ἄν. **2)** Οὐχὶ σοβαρῶς, μὲ ἀδιαφορίαν Κεφαλλ.: Τὰ παίρνει ὅλα ἀλλακάππα. Παίρνει τὴ δουλειὰ-τὴ γουβέδα ἀλλακάππα **3)** Αἰφνιδιστικῶς Στερελλ. (Αἰτωλ.): Τοῦν πῆραν ἀλλακάππα κι δὲ μπόρσι νὰ εἴπη τίποντα.

ἄλλαμα τό, ἄλλαγμα Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βυζ. ἄλλαμα σύνηθ. ἄλλαμαν Πόντ. (Ἀργυρόπ. Κερασ. Οἶν. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.) ἄλλαμαν Κύπρ. ἄλλασμαν Πόντ. (Τραπ.) ἴλ-λάμα Σῦμ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἄ λ λ α γ μ α. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ. Τὸ ἄ λ λ α μ α ν καὶ παρὰ Μεουρσ.

1) Μεταβολή, τροπὴ, ἐπὶ τοῦ καιροῦ καὶ τῶν φάσεων τῆς σελήνης Πόντ. (Κερασ. Χαλδ. κ. ἀ.): Ἀπάν 'ς σοῦ καιροῦ τ' ἄλλαμαν (κατὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ καιροῦ) Κερασ. Ὅσῃ φεγγαρι' τ' ἄλλαμαν θὰ καλύνῃ ὁ καιρὸς αὐτόθ. **2)** Ἀνταλλαγή, μάλιστα ἐπὶ νομισμάτων Ἀθ. Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) κ. ἀ. — Λεξ. Βυζ. **3)** Ἀντικατάστασις σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.): Θέλουν ἄλλαμα τὰ δόντια τῆς μηχανῆς. Θέλει ἄλλαμα ἡ κλειδαρὰ τῆς πόρτας σύνηθ. Τοῦ λωματίων τ' ἄλλαμαν (τῶν ἐνδυμάτων κττ.) Τραπ.

β) Ἀντικατάστασις παλαιῶν ἐνδυμάτων διὰ καινουργῶν καὶ ἐορτασίμων Κάρπ.: Ἄσμ.

Ἄς εἶν' ἡ ὥρα ἡ καλὴ τώρα 'ς τ' ἀλλάματά σου κι ὥστα νὰ στέκου τὰ βουνὰ νὰ στέκῃ τ' ὄνομά σου



πιδεται κατά τὸν στολισμὸν τῆς νύμφης). Πβ. ἀλλάζω 3 β. γ) Ἰδίᾳ κατὰ πληθ., ἡ στολή τῆς γυναικὸς λυκ. (Λιβύσσ.) Πβ. ἀλλάει 9.

άλλαμανιάτα ἐπίρρ. σύννηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. *Μανιάτης*.

Κατὰ τὸν τρόπον τῶν κατοίκων τῆς Μάνης, ὡς συνηθίζουσιν οἱ Μανιάται, κυρίως ἐπὶ ἐκδικήσεως μετὰ μακρὸν χρόνον ἐπερχομένης.

άλλαματένιος ἐπίθ. ἀμάρτ. *άλλαματένος* Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άλλαμα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *ένιος*.

Ὁ ἐνδεδυμένος ὥραϊα καὶ καινουργῇ ἐνδύματα.

άλλαματίδι τό, Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άλλαμα*.

Ἡ διὰ λαμπρῶν καὶ καινουργῶν ἐνδυμάτων μετένδυσας. : *Μωρὲ άλλαματίδι ποῦ τό'χει αὐτὴ σήμερο!*

άλλαμπάντα ἐπίρρ. ἀμάρτ. *άλλαπάντα* Κύπρ. κ. ἁ. *άλλαδάδα* Κεφαλλ. κ. ἁ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *alla banda*.

Ἐγκαρσίως, εἰς τὸ πλευρόν, ὡς ὄρ. ναυτικός : Φρ. "Ὅρσ' άλλαπάντα!" (ἐπιφώνησις πρὸς τοὺς ναύτας κατὰ τὴν ἀναστροφὴν τοῦ πλοίου) Κύπρ.

άλλαμπάντα ἡ, Ἦπ. (Δρόβιαν. Πωγών.) *άλλαπάντα* Θήρ. Κύπρ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ἦπ. *άλλεπάντα* Χίος

Ἐκ τοῦ ἐπίρρ. *άλλαμπάντα*.

1) Ἀναστάσεις, ἐπανάστασις, ἀνωμαλία Ἦπ. (Δρόβιαν. Πωγών.): *Τὸν καιρὸν τῆς άλλαπάντας* (τὴν ἐποχὴν τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821) Πωγών. *Φέτο εἶναι καιρὸς τῆς άλλαπάντας* (οὕτω ἐλέγετο κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1912) αὐτόθ. 2) Αὐστηρά ἐπίπληξις Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) 3) Ἀποχωρητήριον, ἀφοδευτήριον (τὸ εἰς τὴν μιλάνταν κείμενον) Θήρ. Λέσβ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Συνών. *ἀναγκαῖο, ἀπόπατος, μάντρα, μέρος, πόρεψι, χρεῖα*. 4) Ἡ ὑγρὰ κόπρος τοῦ ἀποχωρητηρίου (ἐκ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον) Χίος

άλλαμπούρδου ἐπίρρ. ἀμάρτ. *άλλαδούρδου* Θήρ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ οὐσ. *μποῦρδος*.

Ἀτάκτως, ἄνω κάτω: *Τὸ μάθημά του τό'πε άλλαδούρδου*.

άλλαμπουργνέζικος ἐπίθ. σύννηθ. *άλλαουρνέζικος* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. *άλλαμπουργνέζος*.

Ἀκατάληπτος, ἰσχυκεχυμένος, μόνον κατ' οὐδ. πληθ. ἐνθ' ἄν.: *Μιλεῖ άλλαμπουργνέζικα. Αὐτὰ ποῦ λές εἶναι άλλαμπουργνέζικα* σύννηθ. *Συντυχάν-ναι* τῶαὶ δκιεβάζει *άλλαουρνέζικα* Κύπρ.

άλλαμπουργνέζος ἐπίθ. σύννηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ πιθανῶς τοῦ γεωγραφικοῦ ὄν. *Λίβουρνο* (Νεολατίν. *Λίβυρνημ*) κατὰ τὰ εἰς -έζος ἐθνικά, οἷον: *Μιλανέζος, Σκοτσέζος* κττ.

Ἀλλόκοτος, πηγάδοξος: *Αὐτὸς εἶναι άλλαμπουργνέζος, δὲν εἶν' ἄνθρωπος* σύννηθ. || Φρ. "Ὅταν μὲ μεταῖδῃ, ἅς μὲ γράψ' άλλαμπουργνέζο (οὐδέποτε θὰ μὲ ἴδῃ) πολλαχ.

άλλανόβα ἐπίρρ. σύννηθ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀλλὰ καὶ τοῦ Ἰταλ. ἐπίθ. *novο*.

Κατὰ τὸ νέον, ἦτοι τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ παλαιόν. τὸ Ἰουλιανὸν (εὐχρηστος ἡ λ. πρὸ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου): *Ἐφύγαμε 'ς τοῖς τόσες τοῦ μηνὸς άλλανόβα*. Πβ. * *άλλαγκρέκα, άλλαφράγκα*.

άλλαξανὰ ἐπίρρ. Κύπρ.

Ἐκ τῆς ἀορίστου ἄντων. *άλλος* καὶ τοῦ ἐπίρρ. *ξανὰ*.

Ἀλλην φορὰν, δευτέραν φορὰν, πάλιν: *Μὲν μὲ δέρης τῶαὶ άλλαξανὰ 'ἐν τὸ κάμνω!* (μὲν = μὴ) || Ἄσμι.

Ἀντάμωσά της τῶ' εἶπεν μου, ἀλλοῦ προξένεια πέμπεις τῶι άλλαξανὰ πῶς μ' ἀγαπᾷς καρτὸν μου ἐμὲν νὰ μὲν 'πης (ἐνώπιόν μου νὰ μὴν τὸ εἴπῃς).

άλλαξαφεντία ἡ, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ρ. *άλλάζω* καὶ τοῦ οὐσ. *ἀφεντία*, δι' ὃ ἰδ. *ἀφεντιά*.

Μεταβολὴ αὐθεντίας, κυριαρχίας.

άλλαξι ἡ, Θήρ. κ. ἁ. — *Λεξ. Βλαστ.* *άλλαξ' Θράκ.* (Ἀδριανούπ. Αἰν.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. *άλλαξις*.

1) Ἀλλαγὴ, ἀνταλλαγὴ Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.): *Πῆγαν 'ς τ'ν άλλαξ'* (ἐπὶ τῶν μεταβαινόντων ἀλλαχοῦ πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐμπορευμάτων, οἷον πίθων, σανίδων κττ. διὰ σίτου) Αἰν. 2) Ἐνδυμασία πρὸς ἀλλαγὴν ἄλλης Θήρ.: *Μιὰ άλλαξι ροῦχα παίρνω μοναχὰ μαζί μου*.

Πβ. *άλλαγή, άλλαξιὰ*.

άλλαξιὰ ἡ, *άλλαξία* Ζάκ. Πελοπ. (Μάν.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) *άλλαξίγια* Πόντ. (Κερασ.) *άλλαξιὰ* σύννηθ. καὶ Πόντ. (Ἄμισ.) *άλλαξὰ* Κρήτ. Πελοπ. (Μεσσ.) Σκυρ. *άλλαξιὰ* Κύπρ. *άλλαξὰ* Ἦπ. (Ζαγόρ.) κ. ἁ. *άξιὰ* Τσακων. *άλλαξέα* Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.) *άλλασιὰ* Θράκ. (Ἐπιβάτ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άλλάζω*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Πορτ. Τὸ *άλλαξὰ* καὶ παρὰ Βλάχ. Διὰ τὸν τύπ. τῆς Τσακων. *άξιὰ* πβ. τὸ αὐτόθι *άσσου* ἐκ τοῦ *άλλάσσου*. Τὸ *άλλασιὰ* κατ' ἐπίδρασιν πιθανῶς τοῦ *άλλάσσω*, δι' ὃ ἰδ. *άλλάζω*.

1) Μεταβολὴ διευθύνσεως, συνήθως ἐπὶ ζώων κατὰ τὴν ἀροτρίασιν Θράκ. (Ἐπιβάτ.) 2) Ἀνταλλαγὴ, συνήθως μετὰ τοῦ ρ. *κάνω* κοιν.: *Κάνομε άλλαξιὰ τὰ ρολόγια μας κοιν.* *Ἐποίκαμεν άλλαξιαν* Οἶν. *Ἐλ' ἅς εὐτάμε άλλαξιαν* Τραπ. Χαλδ. *Ἐκάμαμεν άλλαξιάν, ἔδωκα τὴν μούλαν μου* τῶαὶ *δκγὸ λίρες τῶ' ἐπκίμασα τὸν ἄπ-παρόν του* Κύπρ. || Ἄσμι.

Παπᾶ μ', ἂν εἶσαι Χριστιανὸς κι ἂν εἶσαι γαφτισμένος, κάμε άλλαξιὰ τὰ στέφανα καὶ βάλ' τα 'ς τὴν κουμπάρα

Κίμων. 3) Ἐνδυμασία ὠρισμένη κυρίως πρὸς ἀλλαγὴν σύννηθ. καὶ Πόντ. (Χαλδ.): *Πῆρε μαζί του μιὰ άλλαξιὰ ροῦχα* σύννηθ. *Ἐναν άλλαξιαν λώματα ἐπέμ'νανε με* (μία ἄλλ. ἐνδύματα μοῦ ἀπέμεινεν) Χαλδ. β) Ὁ ἐσωτερικὸς ἱματισμὸς, τὰ ἐσώρρουχα, τὰ ἀσπρόρρουχα πολλαχ.: *Ἦβαλα 'ς τὴν πλύσι τρεῖς άλλαξες τοῦ καθενοῦς* Ἄνδρ. 4) Ἐν γένει ἐνδυμασία πολλαχ.: *Ἐκαμα μιὰν άλλαξὰ ροῦχα χειμωνικά* Κρήτ. *Ἡ νύφη ἐπῆρε τρεῖς άλλαξιές σκουτιὰ* Μάν. *Τὴ στολίσανα*

